

[Arbejdsministeren]

Det, der alene er tale om, er, at hvis en virksomhed ønsker at modtage et løntilskud og modtage unge arbejdsløse på virksomheden, må den, inden den fremsender sin ansøgning, tage en drøftelse med personalerepræsentanterne – det kan være tillidsmænd, det kan være fællestillidsmænd, det kan være, hvem det være vil – om, hvorvidt det er hensigtsmæssigt at etablere en sådan ordning på deres virksomhed, og derefter give tillidsmanden lejlighed til at fremkomme med en udtalelse, hvis tillidsmanden selv ønsker at fremkomme med en udtalelse.

Når vi har lavet denne ordning – og jeg kan sige, at vi har indgående diskuteret den med folketingets arbejdsmarkedsudvalg og med folketingets kommunaludvalg allerede i august måned, hvor, så vidt jeg husker, ikke mindst fremskridtspartiet var positivt over for holdningen – så er det af hensyn til at give de unge en fornuftig indgang til virksomhederne. Det er ikke altid lige nemt for et menneske at komme på en tilskudsordning ind i arbejdslivet, og netop for at undgå et misforhold til kolleger på arbejdspladsen er det vigtigt, at disse unge bliver modtaget på en fornuftig måde. Det er baggrunden for, at vi har indføjet denne bestemmelse.

Formanden:

Medspørgere har kun ret til at udtale sig én gang.

Hermed sluttede spørgsmålet.

2) Til *arbejdsministeren* af:

Halvgaard (FP):

»Hvornår vil ministeren lempe reglerne i forbindelse med de krav, der ifølge bestemmelserne stilles til den arbejdskraft, der er beskæftiget i landbruget?«

(Spm. nr. 193).

Skriftlig begrundelse.

Ifølge Landsbladet den 18. november 1977 har det vakt stor bestyrtelse i landbrugskredse, at den nye arbejdsmiljølov, som trådte i kraft den 1. juli d. å., indebærer en så alvorlig stramning af de hidtidige regler, f. eks. om børns og unges traktorkørsel, at det vil betyde en begrænsning af erhvervets arbejds-

kraft. Landmændene kan således ikke være tjent med loven.

Jeg skal i øvrigt henvide ministeren til at læse omtalte artikel i Landsbladet, side 10.

Halvgaard (FP):

Grunden til, at jeg har rejst spørgsmålet om, hvorvidt ministeren vil lempe – og jeg siger udtrykkelig »lempe« – reglerne i forbindelse med de krav, der stilles til den arbejdskraft, der er beskæftiget i landbruget, er, at reglerne i mange tilfælde er helt urimelige og rent ud sagt umulige for landbruget af affinde sig med. Jeg kan henvide til arbejdsministeriets bekendtgørelse af 23. juni 1977, hvor der f. eks. står, at børn, der er fyldt 10 år, må beskæftiges med koglesamling, bær- og frugtplukning osv. Jeg vil da gerne spørge ministeren, om et barn på 9 år ikke må beskæftiges ved koglesamling og ved plukning af bær.

Også med hensyn til reglerne om børns og unges traktorkørsel synes jeg, at reglerne er helt latterlige. I de hidtidige regler har der været ens bestemmelser for det, man kalder egne børns og unges traktorkørsel og fremmede børns og unges traktorkørsel. I den nye arbejdsmiljølov skelnes der skarpt mellem disse to grupper. Det er så restriktivt, at der på den ene side tales om børn af arbejdsgiverens familie, som hører til hans husstand, og på den anden side om de fremmede unge, der beskæftiges i landbruget. Det er i reglerne for fremmede unge, hvilket i praksis vil sige medhjælpere og nabobørn, der er sket en alvorlig skærpelse. Disse fremmede unge må ikke køre traktor på marken, før de er fyldt 18 år, eller før de har traktorkørekort, som de kan erhverve, når de er fyldt 16 år.

Disse regler er en så alvorlig stramning af de hidtidige regler og vil betyde en sådan begrænsning af erhvervets arbejdskraft, at landbruget ikke kan være tjent med dem. Derfor er mit spørgsmål, om ministeren vil lempe reglerne i forbindelse med de krav, der stilles til den arbejdskraft, der er beskæftiget i landbruget.

Arbejdsministeren (Auken):

Det fremgår af begrundelsen for hr. Halvgaards spørgsmål, at det især for hr. Halvgaard drejer sig om reglerne om, hvornår børn og unge i landbruget må køre traktor,